

3. i Indlaansbeviser fra danske Banker eller Sparekasser;
4. i Obligationer, udstedte eller garanterede af danske Kommuner;
5. i Laan, sikret ved Pant i fast Ejendom indtil Halvdelen af Ejendommens sidste Vurderingssum efter Lov af 19. Marts 1869, men dog ikke over tre Femtedele af den sidste Værdiansættelse i Henhold til Lov af 15. Maj 1903 om Ejendomsskyld.
6. i Laan mod Pant i Selskabets egne Forsikringer indtil deres Genkøbsværdi;
7. i Laan mod Sikkerhed, som maa anses for lige saa betryggende som de under Nr. 5 og 6 nævnte, og i Værdipapirer, som efter deres Art og den Sikkerhed, de frembyder, kan stilles i Klasse med de under Numrene 1—4 nævnte;
8. i fast Ejendom, som Selskabet i Egenskab af ufyldestgjort Panthaver har maattet overtage, dog kun i højst to Aar efter Overtagelsen og ikke med større Beløb end Laanets Restgæld ved Overtagelsen, samt i fast Ejendom, som Selskabet ejer, og hvori det har sit Hovedkontor, med et saadant Beløb, som Forsikringsraadet finder passende, dog ikke ud over fire Femtedele af Ejendomsskyldens Beløb.

Midler, der før nærværende Lovs Ikrafttræden er baandlagte efter Reglerne i Lov af 29. Marts 1904 § 18, kan, saa længe Baandlæggelsen vedvarer, fremdeles tjene som Dækning af Forsikringsfonden.

§ 19.

De ved Selskabets Stiftelse og inden Udløbet af de to første Regnskabsaar anvendte Stiftelses- og Organisationsomkostninger kan opføres i Selskabets Aarsbalance som et særligt Aktiv; dog skal de afskrives i Løbet af de ti første Regnskabsaar, saaledes at ved Udløbet af det sjette Aar mindst en Femtedel skal være afskrevet og ved Udgangen af hvert følgende Aar yderligere mindst en Femtedel for hvert Aar.

Forinden Stiftelses- og Organisationsomkostninger er fuldt afskrevne, maa der af Aarsoverskuddet ikke uddeles Rente til Aktionærer eller Garanter.

Til Dækning af de Omkostninger, som Erhvervelsen af nye Forsikringer har medført, tillades det Selskabet i Aarsbalancen som Aktiv at opføre Kapitalværdien af indtil 30 pCt. — for de efter Udløbet af Aaret 1918 tegnede Forsikringer dog kun 25 pCt. — af de fremtidige Tillæg til Nettopræmierne for de ved Regnskabsaarets Udgang i Kraft værende Forsikringer, som Selskabet holder for egen Regning og for hvis Erhvervelse det har betalt Provision. De Tillæg, som paa denne Maade kapitaliseres, maa dog for Forsikringer, tegnede inden Udgangen af Aaret 1916, ikke udgøre mere end 7 pCt. af Nettopræmierne, for Forsikringer tegnede i Aarene 1917 og 1918 ikke mere end 6 pCt. — og for derefter tegnede Forsikringer højst 5 pCt. af Nettopræmierne.

Dersom dette Aktiv for noget Selskab overskrider, hvad der i Henhold til Lov af 29. Marts 1904 § 19 maatte være opført som uafskrevne Anskaffelsesomkostninger, skal for den allerede eksisterende Forsikringsbestands Vedkommende fornævnte Sats af 30 pCt. formindskes saaledes, at ingen Fortjeneste opstaar ved den ny Beregningsmaade. Hvis derimod Overgangen medfører, at det nye Aktiv ikke kan dække de uafskrevne Anskaffelsesomkostninger, skal Resten af disse afskrives efter de hidtil gældende Regler.

Det her omhandlede Aktiv kan anvendes som Dækning af Forsikringsfonden, for saa vidt der er taget Hensyn dertil ved Fastsættelsen af Selskabets Regler for Policers Tilbagekøb og Ydelse af Fripolicer.